

### [Oluf Pedersen.]

Så spørger den højtærede finansminister, hvilke told- og forbrugsskatter det er meningen at afskaffe. Jeg kan godt sige, at hvad det angår, kan vi jo tale om det — vi er fredssommelige; det skal ikke være sådan, at den og den gruppe vil man ikke være med til, og at det derfor strander derpå. Hvis finansministeren og andre ønsker sikkerhed for, hvilke forbrugsskatter det drejer sig om, vil vi gerne være med til at sætte det ind i loven inden dens endelige vedtagelse. På det punkt skal der ikke være nogen vanskeligheder — dér er vi forhandlingsvenlige.

Det andet spørgsmål, finansministeren var inde på, var det, som er omtalt i lovforslagets § 2: at der ikke skal tages hensyn til den i henhold til denne lovgivning pålignede grundskyld ved fremtidig vurdering. Nu er dette jo ikke noget nyt i lovgivningen, for det gælder også, hvor der er tale om grundstigningsskyld. Det er de samme regler, vi foreslår. Når vi her har foreslået, at der ikke skal tages hensyn dertil ved fremtidig vurdering, står det i nøje forbindelse med, at vi mener, at denne del af grundskylden kan man inddrage, uden at der skal ske nogen udligning — om jeg så må sige for at få det ud af verden —, således at der, når man skal til at udligne, kun kan blive tale om at udligne med de andre  $\frac{3}{4}$  af jordens værdi. Det er meningen med det, og hvis det skal virke, som meningen er, er en bestemmelse på linie med den, der er foreslået i § 2, nødvendig.

Jeg har ment, at problemet fuld grundskyld, der jo ligger i grundskyldskommissionen, bør løses af kommissionen, og jeg regner også med, at der kommer et forslag fra kommissionen, men det vil tage sin tid, og ikke mindst må man vel regne med, at selvom der kommer et forslag fra kommissionen inden altfor længe, vil behandlingen af det her i rigsdagen også tage nogen tid. Jeg mener derfor, der er en risiko for, at hele den ved devalueringen fremkomne jordværdistigning i mellemtiden bliver genstand for køb og salg, således at det skaber os vanskeligheder, når vi skal gennemføre forslaget. Det er som sagt begrundelsen for, at jeg har anset det for rigtigt at stille dette forslag allerede nu.

Lad mig så sige til sidst — det er jo sagt før; men jeg mener, det skal gentages —, at befolkningen må regne med, at al stigning i grundværdien opstået efter vurderingen af 1950, altså hele den jordværdi, som ligger udover ansættelsen i 1950, vil blive inddraget hos skødehaveren, uden at der

derfor ydes hverken erstatning, afløsning eller udligning under nogen form. Når det ligger sådan — og jeg regner med, at det bør ligge sådan —, så synes jeg, det er urimeligt med de høje jordpriser, som vi har i dag, og jeg tror, at rigsdagen vil gøre en god gerning overfor køberne af ejendomme, hvis man vedtager det foreliggende lovforslag.

**Holger Eriksen:** Socialdemokratiet har megen sympati for dette lovforslag, hvis grundidé vi helt og fuldt billiger. Dermed være ikke sagt, at jeg mener, at retsforbundet har indlagt sig nogen speciel hæder ved at fremsætte dette lovforslag på nærværende tidspunkt. Der kan nemlig i høj grad være tvivl om paterniteten. Det er en kendsgerning, at man har været inde på de tanker, som lovforslaget er udtryk for, i grundskyldskommissionen, at man både fra radikal og fra socialdemokratisk og fra retsforbundets side har givet tilslutning til disse tanker, og jeg forstår i og for sig ikke rigtigt, hvorfor retsforbundet nu pludselig på et tidspunkt så sent, at forslaget dårligt kunne nå at blive behandlet, selvom det var kommet til behandling straks, det blev stillet, finder anledning til at fremsætte det i dette høje ting, medmindre formålet har været rent partiegoistisk og agitatorisk. Bortset fra det vil jeg gerne understrege, at jeg synes, der er tungtvejende grunde for, at dette lovforslag bør vedtages. Det er først og fremmest hensynet til at inddrage en del af den konjunkturskabte værdistigning. I grundværdistigningsloven beskæftiger man sig som bekendt kun med den samfundsskabte værdistigning, men der er i og for sig ikke noget, som gør det forsvarligt, at den enkelte grundejer får tilladelse til at tilegne sig hele den konjunkturskabte værdistigning. Det bliver en arbejdsfri indtægt, som vedkommende på den måde får lejlighed til at tilegne sig. Dertil kommer, at hvis man undersøger, hvor stor en procentandel de forskellige skatteformer har i det samlede skatteprovenu, vil man opdage, at den procentdel, der falder på grundskatterne, er blevet mindre og mindre, eller med andre ord, grundskatterne har ikke holdt trit med de øvrige skatter. Deraf følger også, at det er sagligt forsvarligt, at man nu har under overvejelse at øge disse grundskatter.

Det er rigtigt, som den højtærede finansminister sagde, at det i nogen grad er et nyt princip, der anvendes her, idet der ikke skal tages hensyn til den nye skat ved den kommende vurdering; men fordi princippet for såvidt er nyt, er der ikke nogen, der siger, at det er forkert. Det er gennemdrøftet i